

Tarkistus 1**Kartika Tamara Liotard, Sabine Wils, Alda Sousa**

GUE/NGL-ryhmän puolesta

Carl Schlyter**Bas Eickhout****Mietintö****A7-0216/2012****Marit Paulsen**

Eläinten suojelua ja hyvinvointia koskeva Euroopan unionin strategia vuosille 2012–2015

COM(2012)0006 – 2012/2043(INI)

**Vaihtoehtoinen päätöslauselmaesitys (työjärjestyksen 157 artiklan 4 kohta)
pätöslauselmaesitykselle, joka ei liity lainsäädäntöön, A7-0216/2012****Euroopan parlamentin päätöslauselma eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevasta
Euroopan unionin strategiasta vuosille 2012–2015***Euroopan parlamentti, joka*

- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2012 annetun komission tiedonannon eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevasta Euroopan unionin strategiasta vuosille 2012–2015 (COM(2012)0006),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 7 ja 13 artiklan,
- ottaa huomioon 12. lokakuuta 2006 antamansa päätöslauselman eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevasta yhteisön toimintasuunnitelmasta vuosiksi 2006–2010¹,
- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman EU:n uudesta eläinten terveyttä koskevasta strategiasta vuosiksi 2007–2013²,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta neuvoston asetukseksi eläinten suojelusta lopettamisen yhteydessä³,
- ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman eläinten hyvinvoinnin toimintasuunnitelman 2006–2010 arvioinnista⁴,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman antibioottiresistenssistä⁵,
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n maataloudesta ja kansainvälisestä kaupasta¹,

¹ EUVL C 308 E, 16.12.2006, s. 170.² EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 89.³ EUVL C 212 E, 6.5.2009, s. 326.⁴ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 25.⁵ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0238.

- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2012 antamansa kirjallisen kannanoton 0049/2011 kahdeksan tunnin enimmäisrajoituksen asettamiseen teuraseläinten kuljettamiselle Euroopan unionissa²,
- ottaa huomioon 13. lokakuuta 2011 antamansa kirjallisen kannanoton 0026/2011 koirakannan hallintaan Euroopan unionissa³,
- ottaa huomioon maatalous- ja kalastusneuvoston 29. marraskuuta 2010 esittämät päätelmät koirien ja kissojen hyvinvoinnista,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2011 annetun komission tiedonannon toimintasuunnitelmasta mikrobilääkeresistenssin aiheuttamien kasvavien uhkien torjumiseksi,
- ottaa huomioon 10. marraskuuta 2011 annetun komission tiedonannon eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana annetun neuvoston asetuksen N:o 1/2005 vaikutuksista (COM(2011)0700),
- ottaa huomioon 2. joulukuuta 2010 annetun Euroopan elintarviketurvallisuusviraston (EFSA) tieteellisen lausunnon eläinten hyvinvoinnista kuljetuksen aikana⁴,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2011 annetun EFSA:n tieteellisen lausunnon eläinten hyvinvointia koskevan riskinarvioinnin suuntaviivoista⁵,
- ottaa huomioon Maailman eläintautijärjestön (OIE) eläinten hyvinvointia koskevan määritelmän⁶,
- ottaa huomioon hyvinvoinnin laatua koskevassa hankkeessa kehitetyt eläinten hyvinvoinnin kaksitoista täydentävää periaatetta ja kriteeriä⁷,
- ottaa huomioon neuvoston 19. kesäkuuta 1978 tekemän päätöksen 78/923/ETY eurooppalaisen yleissopimuksen tekemisestä maataloilla pidettävien eläinten suojelemiseksi⁸,
- ottaa huomioon lemmikkieläinten suojelua koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen⁹,
- ottaa huomioon asetuksen (EY) N:o 882/2004 rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta¹,

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0083.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0096.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0444.

⁴ EFSA Journal 2011; 9(1):1966.

⁵ EFSA Journal 2012; 10(1):2513.

⁶ OIE Terrestrial Animal Health Code, Article 7.1.1. (2011).

http://www.oie.int/index.php?id=169&L=0&htmfile=chapitre_1.7.1.htm.

⁷ www.welfarequality.net/everyone/43395/7/0/22

⁸ EYVL L 323, 17.11.1978, s. 12–13.

⁹ ETS 125 – Protection of pet animals, 13.XI.1987.

- ottaa huomioon neuvoston 29. maaliskuuta 1999 antaman direktiivin 1999/22/EY luonnonvaraisten eläinten pitämisestä eläintarhassa²,
 - ottaa huomioon 22. syyskuuta 2010 annetun direktiivin 2010/63/EU tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelusta³,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon kestävän kehityksen valtavirtaistamisesta EU:n politiikoissa: Euroopan unionin kestävän kehityksen strategian tarkastelu vuonna 2009 (COM(2009)0040),
 - ottaa huomioon komission kertomuksen eläinten hyvinvointia koskevien tuotemerkintöjen vaihtoehtoista ja eläinten suojelun ja hyvinvoinnin viitekeskusten eurooppalaisen verkon perustamisesta (COM(2009)0584),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ja vetoomusvaliokunnan lausunnot (A7-0000/2012),
- A. katsoo, että eläinten hyvinvoinnin korkea taso, joka on osa kestävästä kehityksestä, on tärkeä eläinten terveyden suojelemiseksi ja tuottavuuden takaamiseksi, vaikka siitä aiheutuukin lisää toimintakustannuksia, jotka eivät jakaudu tasaisesti koko elintarvikeketjussa;
- B. ottaa huomioon, että luonnonvaraisten eläinten määrä kasvaa useimmissa jäsenvaltioissa ja että näiden eläinten terveydentilan heikkeneminen voi nopeuttaa tartuntatautien leviämistä kotieläimiin ja samalla vaikuttaa kielteisesti kansanterveyteen;
- C. katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevat EU:n ja jäsenvaltioiden säännöt synnyttävät monimutkaisuutensa ja erilaisten tulkintojensa vuoksi oikeudellista epävarmuutta ja voivat saattaa tiettyjen jäsenvaltioiden tuottajat hyvin epäedulliseen kilpailuasemaan; katsoo, että EU:n lainsäädännön puutteellinen noudattaminen, normien epäyhtenäisyys ja oikeudellisten välitavoitteiden puuttuminen vääristää kilpailua ja estää tasapuolisten toimintaedellytysten syntymisen;
- D. katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevat säännöt eivät saa olla ristiriidassa EU:n sisämarkkinoiden periaatteiden kanssa;
- E. katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevan lähestymistavan olisi perustuttava vankkaan tieteelliseen näyttöön ja parhaaseen tieteelliseen tietoon siten, että otetaan huomioon tarpeet, jotka liittyvät yksinkertaistamiseen, normien kustannustehokkuuteen ja soveltamiskelpoisuuteen sekä johdonmukaisuuteen erityisesti ympäristö- ja kansanterveyspolitiikan kanssa;

¹ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1–141.

² EYVL L 94, 9.4.1999, s. 24.

³ EUVL L 276, 20.10.2010, s. 33.

- F. katsoo, että nykyaikaiset kuluttajat odottavat perustellusti, että maatilan eläimillä on oikeus samoihin välttämättömyyksiin kuin ihmisillä: hyvää ruokaa, hyvät elinolosuhteet ja asianmukaista lääkinnällistä hoitoa;
- G. toteaa, että eläinten terveyttä koskevat normit ovat tärkeitä eurooppalaiselle karjanhoidolle, millä on kasvava vaikutus tilojen kilpailukykyyn;
1. pitää myönteisenä eläinten hyvinvointia koskevaa Euroopan unionin strategiaa vuosille 2012–2015;
 2. muistuttaa, että perussopimuksen 13 artiklaa sovelletaan yleisesti ja että se on näin ollen yhtä tärkeä kuin ympäristönsuojelua tai kuluttajansuojaa koskevat säännökset ja oikeudellisesti etusijalla sisämarkkinapolitiikkoihin nähden;
 3. tähdentää, että eläinten hyvinvointi on monimutkainen ja monitahoinen kysymys, joka vaikuttaa kansainväliseen ja kansalliseen politiikkaan ja johon liittyy tärkeitä eettisiä, tieteellisiä, taloudellisia, kulttuurisia ja poliittisia näkökohtia;
 4. pitää myönteisenä komission aietta käsitellä eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön noudattamista ensi tilassa; kehottaa komissiota tässä yhteydessä esittämään maaliskuuhun 2013 mennessä lainsäädäntöehdotuksen, jossa kielletään kloonauksen ja kloonauksesta ja niiden jälkeläisistä peräisin olevien tuotteiden markkinoille saattaminen;
 5. pitää myönteisenä, että strategia-asiakirjassa luonnostellaan politiikkaa, jossa kuluttajien valinnat luovat kuluttajamarkkinoita eläinten hyvinvoinnin huomioon ottaville tuotteille ja valjastavat yhteismarkkinoiden voimat tuotantoeläinten hyvinvoinnin edistämiseen;
 6. pitää valitettavana, että joitakin vuosien 2006–2010 toimintasuunnitelmaan sisältyneitä toimia ei ole pystytty saattamaan päätökseen, ja kehottaa komissiota asettamaan uusien toimien määräpäivät laillisten määräaikojen mukaisesti;
 7. pitää valitettavana, että strategialle ei ole myönnetty 5. toukokuuta 2010 annetussa parlamentin päätöslauselmassa vaadittua taloudellista tukea; kehottaa komissiota lisäämään kyseistä tukea uusilla painotuksilla ja varmistamalla, että eläinten hyvinvointi sisällytetään tarkoituksenmukaisella tavalla paremmin ja johdonmukaisemmin EU:n muihin politiikan aloihin, kuten kuluttajapolitiikka, tutkimusohjelmat ja YMP;
 8. on tyytyväinen komission uudistusehdotuksiin ja komission sitoutumiseen eläinten hyvinvointiin; korostaa, että on tärkeää antaa vahvaa tukea maanviljelijöille, jotka noudattavat eläintenhoitoa koskevia vaatimuksia ja hyviä käytäntöjä sekä investoivat parempiin kasvatusoloihin; korostaa riittävän rahoituksen merkitystä tulevassa YMP:ssä, sillä tarvitsemme talousarvion, joka vastaa tavoitteitamme;
 9. korostaa, että maanviljelijät kohtaavat nykyisin monenlaisia haasteita, kuten ilmastonmuutos, ja heidän on täytettävä monia vaatimuksia, joista eläinten hyvinvointi on vain yksi; kehottaa siksi komissiota varmistamaan politiikanalojen johdonmukaisuuden Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 7 artiklan mukaisesti;

10. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään tehokkaammin EU:n maaseudun kehittämisrahastojen ja tutkimuksen pääosaston seitsemännen puiteohjelman (2007–2013) tarjoamia tukimahdollisuuksia soveltavan tutkimuksen edistämiseksi sekä innovatiivisten ja nykyaikaisten eläinten hyvinvointia koskevien ratkaisujen käyttöönottamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota lisäämään investointeja eläinten hyvinvointia koskevan uuden tekniikan ja teknologian tutkimusta ja kehittämistä varten;
11. pitää valitettavana, että strategialla ei edistetä korkeatasoisia eläinten hyvinvointia koskevia normeja käyttämällä kestävä kulutuksen ja tuotannon, ympäristöä säästävien julkisten hankintojen ja yritysten yhteiskunnallisen vastuun tarjoamia mahdollisuuksia;
12. kehottaa komissiota asettamaan tavoitteensa korkeammalle, kun se sisällyttää eläinten hyvinvointia koskevien normien vastavuoroisuuden kauppaan liittymättömänä näkökohtana kauppapolitiikkaansa sekä monen- ja kahdenvälisiä kansainvälisiä kauppasopimuksia koskeviin neuvotteluihin ja priorisoi sitä tässä yhteydessä; kehottaa edistämään eläinten hyvinvointia kolmansissa maissa vaatimalla tuontieläimiltä ja -tuotteilta vastaavanlaisia hyvinvointia koskevia normeja ja valvomalla tätä tiukasti;
13. kehottaa komissiota arvioimaan kolmansissa maissa sovellettavia eläinten hyvinvointia koskevia normeja ja raportoimaan niistä ennen kauppasopimuksia koskevien neuvottelujen aloittamista; pyytää komissiota myös tekemään tämän viipymättä niissä maissa, joiden kanssa se käy parhaillaan kauppaneuvotteluja;
14. vaatii, että komissio ei tulevaisuudessa esitä Euroopan parlamentille vapaakauppasopimuksia, joissa ei taata, että tuontituotteisiin sovelletaan samoja eläinten hyvinvointia koskevia normeja kuin eurooppalaisiin tuotteisiin;
15. suhtautuu myönteisesti myös komission aikeeseen tutkia, miten eläinten hyvinvointi voidaan sovittaa paremmin Euroopan naapuruuspolitiikan puitteisiin;
16. kehottaa komissiota vaatimaan, että WTO sisällyttää kauppaan liittymättömät näkökohdat nopeasti maailmanlaajuisista kauppaa koskevaan strategiaan, jotta vältetään kilpailun vääristyminen Euroopan unionin jäsenvaltioiden, joiden on noudatettava maailman tiukimpia eläinten hyvinvointia koskevia sääntöjä, sekä kolmansien maiden välillä;
17. katsoo, että kuluttajille on tiedotettava, jos tuontituote tai tuote, joka sisältää tuontituotetta, on peräisin eläimistä, joita on pidetty oloissa, jotka poikkeavat siitä, mitä eurooppalaisissa eläinten hyvinvointia koskevissa normeissa vaaditaan;
18. pitää valitettavana, että strategiassa ei onnistuta tuomaan esiin eläinten terveyden ja eläinten hyvinvoinnin välisen yhteyden merkitystä eikä eläinten terveyden yhteyttä kansanterveyteen; kehottaa komissiota soveltamaan tähän strategiaan "One Health" -periaatetta ja varmistamaan tehokkaan koordinoinnin eläinten terveyttä koskevan strategian kanssa, koska asianmukainen eläintenhoito auttaa muiden tekijöiden ohessa ehkäisemään sairauksien leviämistä ja mikrobilääkeresistenssiä;
19. muistuttaa, että parlamentti korosti 12. toukokuuta 2011 antibioottiresistenssistä antamassaan päätöslauselmassa tarvetta saada kokonaiskuva siitä, milloin, missä, miten ja

millä eläimillä mikrobilääkkeitä nykyään todellisuudessa käytetään, ja katsoo, että komission on viipymättä kerättävä analysoitava ja julkaistava nämä tiedot;

20. toteaa, että Euroopan unionissa hätärokotukset ja joissakin tapauksissa ennalta ehkäisevät rokotukset ovat sallittuja mutta että lainsäädännöllä estetään yhä rokotetuista eläimistä peräisin olevien tuotteiden kansainvälinen kauppa; toteaa, että näissä rajoituksissa ei oteta tarpeeksi huomioon rokotetekniikan ja diagnostiikan edistysaskeleita; kehottaa Euroopan komissiota mahdollisuuksien mukaan poistamaan kaupankäyntiä rajoittavia toimenpiteitä, jotka aiheuttomasti rajoittavat rokotteiden käyttöä;
21. kehottaa komissiota kiinnittämään asianmukaista huomiota luonnonvaraisten eläinten aiheuttamiin terveysriskeihin; ottaa huomioon, että huomattava määrä uusista tartuntataudeista on zoonooseja (luonnonvaraisten eläinten, kotieläinten ja ihmisten yhteisiä tartuntatauteja), ja toteaa, että luonnonvaraisilla eläimillä käytävä kauppa samoin kuin maankäytössä tapahtuneet muutokset voivat synnyttää ihmisten, kotieläinten ja luonnonvaraisten eläinten välille uusia tai muuttuneita rajapintoja, jotka voivat edistää tautien leviämistä; korostaa, että eläinten terveyttä, eläinten hyvinvointia ja kauppaa koskevien politiikkojen on oltava johdonmukaisia;
22. kehottaa komissiota esittämään vuoteen 2015 mennessä kertomuksen luonnonvaraisten eläinten terveydentilasta sekä siitä johtuvasta kotieläinten ja ihmisten tartuntavaarasta;
23. kehottaa komissiota parantamaan aktiivisesti ja jatkuvasti eläinten hyvinvointia koskevia säännöksiä EU:n luonnonvaraisten eläinten kauppaa koskevan asetuksen (EY) N:o 338/97¹ (sellaisena kuin se on muutettuna) puitteissa;
24. huomauttaa, että EU:ssa arvioidaan olevan noin sata miljoonaa koiraa ja kissaa, ja että lemmikkieläinten hyvinvoinnista ei ole annettu EU-lainsäädäntöä;
25. kehottaa lisäämään toimia koskevaan luetteloon irrallaan tavattuja eläimiä koskevan selvityksen, jossa suositellaan konkreettisia, eettisiä ja kestäviä ratkaisuja ja esitetään arviointi lemmikkieläinten rekisteröintiä ja sähköistä tunnistamista koskevasta yhdenmukaisesta järjestelmästä;
26. korostaa, että kissojen ja koirien pakollinen merkintä yhdessä tehokkaan ja luotettavan rekisteröintijärjestelmän kanssa varmistaa eläinten jäljitettävyyden ja on ratkaisevan tärkeää eläinten terveyden ja hyvinvoinnin menestyksellisen hallinnan kannalta ja auttaa edistämään vastuullista eläintenpitoa ja suojelemaan kansanterveyttä;
27. kehottaa Euroopan unionia ja jäsenvaltioita ratifioimaan lemmikkieläinten suojelua koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen ja saattamaan sen määräykset osaksi kansallista lainsäädäntöä;
28. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan kattavia koirakannan hallintastrategioita, joihin kuuluvat koirakannan valvonta ja eläinräkkäyksen kieltäminen lainsäädännöllä, vesikauhurokotuksen ja sterilisoinnin kaltaisten eläinlääkintätoimien tukeminen ei-toivottujen koirien lukumäärän rajoittamiseksi sekä lemmikkieläinten omistajien

¹ EYVL L61, 3.3.1997, s. 1.

vastuuntunnon edistäminen, kuten Euroopan parlamentin kirjallisessa kannanotossa 0026/2011 pyydetään;

29. kehottaa komissiota suosittelemaan vuonna 2014 esitettävässä tutkimuksessaan, joka koskee kaupallisten toimien piirissä olevien koirien ja kissojen hyvinvointia, konkreettisia ratkaisuja, joilla estetään koirien ja kissojen kasvattaminen ja niillä käytävä kauppa tavalla, joka todennäköisesti vaarantaa eläinten hyvinvoinnin;

Täytäntöönpano etusijalle

30. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että eläinten hyvinvointia koskevien sääntöjen noudattamisessa on tällä hetkellä yhä puutteita huolimatta useilla aloilla tapahtuneesta edistyksestä; muistuttaa komissiota siitä, että vaikka eläinten hyvinvointia koskeva lainsäädäntö on jo suurelta osin riittävää, sitä ei ole pantu kaikissa jäsenvaltioissa toivotussa laajuudessa täytäntöön; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että eläinten hyvinvointia koskevaa lainsäädäntöä noudatetaan kaikissa jäsenvaltioissa;
31. pitää valitettavana, että vaikka luonnonvaraisten eläinten pitämisestä eläintarhassa annettu neuvoston direktiivi 1999/22/EY¹ on tullut kokonaisuudessaan voimaan seitsemän vuotta sitten, sitä ei ole vielä pantu täysin täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa; toistaa, että eläintarhoissa pidettävien eläinten oloista ja hyvinvoinnista säädetään nimenomaisesti tässä direktiivissä, joka on pantava täytäntöön;
32. on tyytyväinen komission esittämiin eläintarhojen menettelyohjeisiin (Preferred Code of Practice for Zoos) ja pyytää, että komissio sisällyttää niihin suuntaviivoja ja parhaita käytäntöjä, jotka koskevat luonnonvaraisten eläinten asianmukaista vankeudessa pitämistä;
33. katsoo, että yksi ala, jolla tarvitaan parempaa täytäntöönpanon valvontaa, on eläinkuljetusten ala, jota on parannettava, vaikka sen osuus eläimen elämästä onkin vain hyvin vähäinen, kun otetaan huomioon EFSA:n asetuksen (EY) N:o 1/2005² mukaisesti kokoamat tieteelliset tiedot, mukaan luettuna ehdotus, jolla rajoitetaan tuotantoeläinten kuljetusten kesto kahdeksaan tuntiin, mitä on pyydetty esimerkiksi 15. maaliskuuta 2011 hyväksytyllä kirjallisella kannanotolla 49/2011 ja mitä asiaa koskevan vetoamuksen yli miljoona allekirjoittajaa ovat vaatineet; katsoo, että samalla on pyrittävä aidosti yksinkertaistamaan sovellettavaa lainsäädäntöä ja vähentämään hallinnollisia kustannuksia, mikä parantaa joustavuutta taloudellisten toimijoiden kannalta;
34. korostaa, että eläinten hyvinvointia koskeva koko lainsäädäntö olisi pantava täysin täytäntöön ja sitä olisi noudatettava kaikissa EU:n jäsenvaltioissa; katsoo kuitenkin, että noudattamatta jättäminen ei saisi estää uutta lainsäädäntöä aloilla, joilla lainsäädäntöä on päivitettävä uuden tieteellisen tiedon valossa tai tapauksissa, joissa siinä on aukkoja;
35. muistuttaa, että elintarvikeketjussa esiintyvä epätasapaino saattaa alkutuottajat epäedulliseen asemaan ja että tämä tilanne rajoittaa eläinten hyvinvointiin liittyviä investointimahdollisuuksia maataloilla;

¹ EYVL L 94, 9.4.1999, s. 24.

² EUVL L 3, 5.1.2006, s. 1.

36. korostaa, että uusien ja muuttuvien eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten hyväksyminen aiheuttaa tuottajille kustannuksia ja mahdollisesti kilpailukyyn heikkenemistä; toteaa, että usein kustannukset eivät näy maanviljelijöiden saamissa hinnoissa;
37. pitää myönteisenä ehdotusta, että kuluttajille olisi tiedotettava paremmin EU:n nykyisistä eläinten suojelua koskevista määräyksistä; vaatii komissiota ottamaan maanviljelijät paremmin mukaan tutkimushankkeisiin ja kampanjoihin; korostaa tarvetta lisätä kuluttajien tietoisuutta paremman eläinten suojelun lisäkustannuksista ja tarvetta jakaa nämä kustannukset tasaisesti koko elintarvikeketjulle;
38. kehottaa komissiota mukauttamaan tai ottamaan käyttöön uusia poliittisia välineitä, mikäli eläinten hyvinvointiin ja eläinkuljetuksiin liittyvistä ongelmista on selkeitä tieteellisiä todisteita, jotta voidaan ratkaista nämä ongelmat siten, että eläinten hyvinvoinnista aiheutuvat kustannukset jaetaan paremmin elintarvikeketjussa; katsoo, että nämä välineet voisivat sisältää lajikohtaista lainsäädäntöä, tulosperustaisia eläinten hyvinvointia koskevia indikaattoreita sekä kriteereitä, jotka liittyvät riskinarviointijärjestelmään, jollaista sovelletaan elintarvikkeiden turvallisuuden alalla;
39. painottaa, että eläinten hyvinvointia koskevan tulevan lainsäädännön siirtymäkauden yhteydessä on asetettava yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa perusteltuja oikeudellisia välitavoitteita;
40. kehottaa luomaan uuden järjestelmän, jotta asioihin voidaan puuttua kattavasti ja nopeasti noudattamisen varmistamiseksi; korostaa, että on yksilöitävä varhaisessa vaiheessa jäsenvaltiot, joilla on vaikeuksia noudattaa määräaikoja, ja käytettävä tähän uutta menetelmää, joka edellyttää tiivistä yhteistyötä komission kanssa; ehdottaa, että perustetaan parhaita käytäntöjä käsitteleviä foorumeja, jotta komissio, jäsenvaltiot ja asianomaiset sidosryhmät voivat vaihtaa tietoja parhaista tavoista noudattaa määräaikoja; ehdottaa, että jäsenvaltiot laativat täytäntöönpanosuunnitelman, joka sisältää välietappeja ja tavoitteita, jotka vievät kohti määräaikaan vaiheittain; ehdottaa, että käynnistetään tutkimus, jossa yksilöidään unionin viranomaisen mahdollisuudet auttaa saavuttamaan eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön täysi noudattaminen;
41. painottaa, että komission ja erityisesti elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston voimavaroja on lisättävä EU:n budjettisuositusten ja -valtuuksien mukaisesti, jotta voidaan asianmukaisesti valvoa jäsenvaltioiden suorittamia eläinten hyvinvointiin liittyviä tarkastuksia, joista osan on oltava pistotarkastuksia, ja puuttua rikkomuksiin; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että eläinten hyvinvoinnista vastaavia tarkastajia on riittävästi ja että heillä on asianmukainen koulutus ja että suoritusten arvioinnin kriteerit ovat yhtenäiset, jotta varmistetaan tarkastusten yhdenmukaisuus kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa harkitsemaan mahdollisuutta antaa tuottajajärjestöille enemmän vastuuta ja valtaa;
42. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että eläinten hyvinvointia koskevien unionin sääntöjen rikkomuksista määrätään tehokkaita ja oikeasuhteisia seuraamuksia ja että toimivaltaiset viranomaiset antavat jokaisen seuraamuksen määräämisen yhteydessä runsaasti tietoa ja ohjeita ja että toteutetaan asianmukaisia korjaavia toimenpiteitä;

43. muistuttaa, että Euroopan parlamentti vastustaa yksityisesti palkattujen tarkastusavustajien käyttöä punaisen lihan teurastamoissa; katsoo, että tällä alalla riippumattomien lihantarkastajien on suoritettava hygieniatarkastukset;
44. toteaa, että uusien eläimillä testattujen kosmeettisten tuotteiden myynti kielletään lopullisesti maaliskuusta 2013 alkaen; kannattaa tätä määräaikaa ja kehottaa komissiota olemaan jatkamatta sitä;
45. muistuttaa, että komission on aiheellisissa tapauksissa tarkastettava kansallisia tarkastusjärjestelmiä eläinkokeita koskevan direktiivin 2010/63/EU¹ noudattamisen varmistamiseksi;
46. kehottaa komissiota edelleen edistämään tutkimusta, joka koskee tutkimusmenetelmiä, joissa tarvitaan vähemmän koe-eläimiä, ja tukemaan tällaisten menetelmien käyttöä siltä osin, kuin se on mahdollista; kehottaa komissiota tässä yhteydessä hyväksymään REACH-asetuksen mukaisen "extended one" -tutkimuksen ja soveltamaan sitä;
47. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että "Horisontti 2020" -tutkimusohjelma sisältää riittävät tutkimusmahdollisuudet sellaisilla aloilla kuin luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen, luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kauppa, muiden kuin eläimiä käyttävien vaihtoehtojen kehittäminen ja validointi ja kehittyvien teknologioiden vaikutus;
48. kehottaa komissiota sisällyttämään eläinten hyvinvoinnin tavoitteeksi tulevassa seitsemännessä ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa varmistamalla erityisesti, että siihen sisällytetään strategioita ja toimia, joilla pyritään vähentämään eläinten käyttöä tutkimuksessa;
49. panee merkille parlamentille esitetyistä vetoomuksista ilmenevän unionin kansalaisten huolen, joka koskee tainnuttamatta suoritettavia teurastuksia varten myönnettävien poikkeuslupien väärinkäyttöä; on erityisen huolestunut siitä, että tainnuttamatta suoritettavaa teurastusta varten nykyisin myönnettävää poikkeuslupaa käytetään joissakin jäsenvaltioissa laajamittaisesti väärin eläinten hyvinvoinnin, maanviljelijöiden ja kuluttajien kustannuksella; kehottaa komissiota kiirehtimään arviointia, joka koskee tainnuttamatta teurastetuista eläimistä saatavan lihan merkitsemistä, ja esittämään kertomuksensa ennen vuotta 2013, sillä se on sitoutunut suorittamaan tämän arvioinnin vuonna 2011; korostaa, että jos kuluttajille jätetään ilmoittamatta, onko heidän ostamansa liha peräisin tainnuttamatta teurastetusta eläimestä, asia on erittäin merkittävä sekä avoimuuteen että eläinten kärsimyksiin liittyvistä syistä; korostaa kuitenkin, että merkitseminen ei ole vaihtoehto asianmukaiselle täytäntöönpanon valvonnalle, koska sillä voidaan ohjata kuluttajia ainoastaan, jos ilmoitetut tiedot ovat varmennettuja ja paikkansapitäviä;
50. painottaa tarvetta kehittää tehokkaammat suojelutoimenpiteet eläimille, jotka viedään EU:sta kolmansiin maihin teurastettaviksi;

¹ EUVL L 276, 20.10.2010, s. 33.

51. katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevaa EU:n lainsäädäntöä olisi täydennettävä käytännöllisillä ja yhtenäisillä suuntaviivoilla, jotta varmistetaan lainsäädännön yhdenmukainen soveltaminen ja täytäntöönpano esimerkiksi sellaisilla aloilla kuin kuljetuskuntoisuus ja veden tarjoaminen ennen matkaa ja sen aikana, lepotaunoilla ja määränpäässä;
52. toteaa, että täytäntöönpanon puutteet johtuvat usein säännöksistä, joita ei voida käytännössä panna täytäntöön;
53. korostaa, että EU:n kansalaiset esittävät parlamentille säännöllisesti vetoomuksia siitä, että jäsenvaltiot eivät valvo rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004¹ säännösten noudattamista;
54. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita niillä asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisesti olevasta velvollisuudesta tarjota vertailukelpoista eläinten hyvinvointia koskevaa tietoa; kehottaa komissiota tehokkaisiin toimenpiteisiin laiminlyöntien tapauksessa;
55. kehottaa kaikkia keskeisiä eurooppalaisia vähittäiskauppiaita sitoutumaan yhteisellä julistuksella myymään ainoastaan tuotteita, jotka noudattavat eläinten hyvinvointia koskevan EU:n lainsäädännön vaatimuksia tai ylittävät ne;

Viestintä ja koulutus

56. pitää tärkeänä, että tiedotusta ja koulutusta mukautetaan ja asetetaan saataville alueellisella ja paikallisella tasolla esimerkiksi alueellisissa työpajoissa ja käyttämällä modernia teknologiaa, ja että uutta lainsäädäntöä ja tieteellisiä edistysaskeleita koskevat tiedot saavuttavat kaikki eläinten käsittelijät; muistuttaa, että EU:n koordinoimalla eläinten hyvinvoinnin viitekeskusten verkostolla voisi olla tässä yhteydessä oma roolinsa;
57. katsoo, että viitekeskusten eurooppalaisen verkoston on tarjottava jäsenvaltioille ja muille sidosryhmille asiaankuuluvaa, laadukasta, ammattitaitoista ja yhdenmukaista tukea eläinten hyvinvointiin liittyvien parhaiden käytäntöjen alalla;
58. kehottaa komissiota edistämään eläinten hyvinvointia koskevia nykyisiä suuntaviivoja ja muita vapaaehtoisia aloitteita luomalla verkkoportaalin, jonka kautta tällaisia asiakirjoja voitaisiin varmentamisen jälkeen noutaa ja levittää;
59. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään paremmin säännöksiä, jotka liittyvät eläinten hyvinvointia, jalostusjärjestelmiä ja tautien hallintaa koskevan rajatylittävän tiedon siirtoon EU:n rahoittamien, maaseudun ja alueiden kehittämistä koskevien ohjelmien yhteydessä;

¹ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

60. katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevista vaatimuksista olisi tehtävä pakollisia tulevaisuudessa maaseudun kehittämisen ohjelmissa; uskoo lisäksi, että eläinten hyvinvoinnin korkean tason tuoman eurooppalaisen lisäarvon olisi heijastuttava yhteisrahoitusosuuksiin;
61. muistuttaa komissiota siitä, että eläinten hyvinvointi ja tuottajien hyvinvointi ovat yhteydessä toisiinsa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita investoimaan hankkeisiin, joissa tutkitaan ja kehitetään menetelmiä tuottajien hyvinvoinnin edistämiseksi, lomittajapalvelujen kehittämiseksi ja tuottajien terveydenhoidon parantamiseksi;

Puitelaki

62. pitää tervetulleena eläinten hyvinvointia koskevan eurooppalaisen puitelain sisällyttämistä strategiaan parlamentin esittämällä tavalla, ja kehottaa komissiota esittämään ehdotuksensa, kun direktiiviä 98/58/EY tarkistetaan vuonna 2013; uskoo, että tällaisen puitelain olisi oltava selkeästi laadittu siten, että kaikkia sidosryhmiä kuullaan ennakolta, siinä olisi keskityttävä sekä panoksiin että tuloksiin ja sen olisi johdettava eläinten hyvinvoinnin parantumiseen;
63. korostaa, että tällaisen puitelain olisi oltava eläinten hyvinvointia koskevan nykyisen lainsäädännön yksinkertaistamisen ja virtaviivaistamisen väline; panee merkille, että puitelain päätarkoituksena olisi oltava saavuttaa eläinten hyvinvointia koskevan nykyisen lainsäädännön parempi ja perusteellisempi noudattaminen;
64. muistuttaa, että tuottajiin kohdistuu jo nyt hyvin paljon hallinnollisia vaatimuksia ja että hallinnollisen yksinkertaistamisen tavoitteeseen pyrittäessä tämän eurooppalaisen puitelainsäädännön ei pitäisi lisätä tätä taakkaa;
65. muistuttaa, että parlamentti katsoo, että tällaisen puitelain olisi perustuttava varmennettuun tieteelliseen tietoon ja saatuihin kokemuksiin sekä katettava kaikki pidetyt ja hylätyt eläimet, mukaan luettuina irrallaan tavatut kotieläimet; muistuttaa, että elintarviketuotantoa varten kasvatettavien eläinlajien osalta parlamentti on kehottanut edelleen kehittämään eläinten hyvinvoinnin laatua koskevaa hanketta sen yksinkertaistamisen ja käytännön soveltamisen osalta;
66. uskoo, että Maailman eläintautijärjestön määritelmiin ja suosituksiin läheisesti kytkeytyvä puitelaki vahvistaisi eurooppalaisten eläinten pitäjien, omistajien ja karjantuottajien kilpailukykyä kansainvälisillä markkinoilla samalla kun se auttaisi myös varmistamaan oikeudenmukaisen kilpailun sisämarkkinoilla;
67. katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevassa eurooppalaisessa puitelaissa olisi määritettävä Euroopan laajuinen yhteinen eläinten hyvinvoinnin taso olennaiseksi edellytykseksi sisämarkkinoilla käytävälle vapaalle ja oikeudenmukaiselle kilpailulle sekä eurooppalaisten että kolmansista maista tuotavien tuotteiden osalta; katsoo kuitenkin, että jäsenvaltioiden ja alueiden olisi voitava sallia, että yksittäiset tuottajat tai tuottajien ryhmät perustavat vapaaehtoisia järjestelmiä, joilla on syvällisemmät vaikutukset, kun samalla vältetään kilpailun vääristäminen ja suojellaan EU:n kilpailukykyä kansainvälisillä markkinoilla;

68. muistuttaa, että parlamentti katsoo, että tällaisen puitelain ei pitäisi estää tuottajia ottamasta käyttöön vapaaehtoisia järjestelmiä, jotka menevät EU:n sääntöjä pitemmälle, ja uskoo, että näiden järjestelmien olisi myös perustuttava tieteeseen ja niitä voitaisiin edistää hyväksytyillä ja kattavilla merkinnöillä; kehottaa komissiota esittämään tiedonantonsa COM(2009)0584 pohjalta tutkimuksen ja tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia, jotka koskevat lihan ja maitotuotteiden EU:n laajuisia merkintäjärjestelmiä, joilla kuluttajille tiedotetaan käytetyistä maatalouden menetelmistä ja niiden vaikutuksista eläinten hyvinvointiin, jotta saavutetaan mahdollisimman tehokas ja johdonmukainen avoimuus ja kuluttajaviestintä;
69. katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevaan eurooppalaiseen puitelakiin olisi sisällytettävä seuraavat
- (a) Maailman eläintautijärjestön suosituksiin perustuva yhteinen eläinten hyvinvoinnin määritelmä ja konsepti sekä yleiset tieteellisesti perustellut tavoitteet,
 - (b) kaikkia eläinten omistajia ja käsittelijöitä koskevan huolenpitovelvollisuuden periaate siten, että irrallaan tavatut eläimet ovat ensisijaisesti omistajan vastuulla ja viime kädessä jäsenvaltioiden viranomaisten vastuulla, koska niihin liittyy kansanterveys- ja turvallisuusriskejä,
 - (c) viranomaisille tarkoitetut tietoisuutta lisäävät välineet ja suuntaviivat, joiden avulla niiden henkilöstö voi yksilöidä eläinten hyvinvointiin liittyvät kysymykset,
 - (d) työssään eläimiä käsitteleviä henkilöitä koskeva vaatimus, jonka mukaan heidän pätevyytensä on varmistettava tarvittaessa siten, että otetaan huomioon käytännön kokemuksesta tai teoreettisista opinnoista jo saadut tiedot ja taidot samalla kun asetetaan riittävät koulutusvaatimukset erityisiä eläinten hyvinvointiin liittyviä tehtäviä varten,
 - (e) jäsenvaltioiden velvollisuus esittää komissiolle kahden vuoden välein kertomus eläinten hyvinvointia koskevan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanosta, mukaan luettuna kahta seuraavaa vuotta koskeva etenemissuunnitelma, sekä komissiota koskeva vaatimus, jonka mukaan sen on viipymättä julkaistava nämä kertomukset sekä niiden yhteenveto,
 - (f) tehokkaat ja oikea-aikaiset toimet, joita kohdistetaan jäsenvaltioihin, jotka eivät esitä kertomuksia tai täytä valvonta- ja tarkastusvelvoitteitaan,
 - (g) koordinoitun eurooppalaisen eläinten hyvinvointia koskevan verkoston perustaminen koehankkeen X/2012 pohjalta siten, että se pystyy huolehtimaan tiedotus- ja opetuskampanjoista, arvioimaan eläinten hyvinvointia koskevia vaatimuksia viimeisimmän vertaisarvioidun tieteellisen pohjalta sekä koordinoimaan EU:n järjestelmän, jolla uusia teknologioita testataan etukäteen noudattaen nykyisiä ohjelmia, joita komissio ja sen virastot ja komiteat tukevat,
 - (h) tieteelliseen tietoon perustuvat alakohtaiset lait ja muut kuin lainsäädännölliset toimenpiteet,

(i) tarkastuslauseke, joka mahdollistaa puitelain säännöllisen mukauttamisen uuteen tieteelliseen kehitykseen siten, että samalla kunnioitetaan oikeusvarmuuden tarvetta sekä tarvetta ottaa huomioon tehtyjen investointien taloudellinen elinkaari;

70. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Or. en